

АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФАКТОРИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ

В українських реаліях «хронічної» економічної та політичної нестабільності досить гостро постає питання пошуку нових інструментів для залучення додаткового фінансування діяльності суб'єктів господарювання. Тому в сучасних умовах загострення конкурентної боротьби, ускладнення бізнес-процесів, зростаючої диверсифікації бізнесу, посилення турбулентності зовнішнього середовища, зростання темпів інфляції, браку власних коштів, а також для нівелювання негативного впливу ризиків особливої актуальності набуває факторинг, як альтернативний механізм фінансування, який дозволяє вивільнити оборотні кошти, «заморожені» в дебіторській заборгованості, забезпечуючи тим самим прискорення їх обертання та зменшення ризиків непогашення боргів.

У світовій практиці факторинг вважається ефективним фінансовим інструментом, який не лише забезпечує вихід із кризових ситуацій, але й сприяє підвищенню стабільності діяльності підприємств та посиленню їх конкурентоспроможності шляхом спрямування коштів на збільшення обсягів продаж та асортимент товарів, не відволікаючи їх при цьому у дебіторську заборгованість [1, с. 316].

Розмежування елементів факторингу дає розуміння, що об'єкти аналізу факторингу визначаються окремо як для фактора, так і для факторанта. Зокрема, для факторанта основним об'єктом аналізу є дебіторська заборгованість, витрати на використання факторингу, а також обсяг отриманого фінансування. Щодо фактора, то тут об'єктами виступають доходи від здійснення факторингу, відповідні витрати, платоспроможність дебіторів, а також різноманітні ризики факторингових операцій.

Аналіз факторингових операцій у діяльності фактора дозволяє оцінити чи є економічно вигідним надання факторингових послуг в цілому та в розрізі конкретних клієнтів. Також важливим питанням є визначення джерел фінансування укладених факторингових операцій.

Для факторанта проведення аналізу факторингу дозволяє оцінити, насамперед, ефективність та доцільність використання факторингової послуги в порівнянні з іншими джерелами фінансування.

Відсутність єдиного підходу до оцінки ефективності операцій факторингу зумовлює виникнення проблем при формуванні стратегії управління дебіторською заборгованістю та процесом фінансування в цілому. Проведене дослідження дозволило обґрунтувати основні елементи аналітичного забезпечення управління факторингом (рис. 1).

Удосконалені методичні положення економічного аналізу факторингу дозволяють приймати обґрунтовані рішення щодо доцільності залучення фінансових ресурсів на основі використання факторингового механізму та

ефективно його структурувати для досягнення всіма учасниками такого механізму своїх фінансових цілей.

Рис. 1. Модель аналізу факторингових операцій у фактора та факторанта

Список використаних джерел

1. Дроздова О.Г., Іваненко В.О., Ольховський О.А. Факторинг як дієвий механізм управління дебіторською заборгованістю: обліково-аналітичний аспект. *Бізнес Інформ.* 2018. №6. С. 314-322